

odijeliti, a da ne štetuje jedno ili drugo. — Linhardt nije zaboravio ni na one tisuće duša, što lutaju tražeći svjetlo istine i posljednji cilj ovozemskog života. Njima je najmiliji prijatelj, vodič i dobri savjetnik.

Zbirka će stoga biti dobro pomagalo našim gradskim propovjednicima. No po svojem svježem stilu i po mladenačkoj vatri bit će ona najbolji priručnik osobito profesorima religije na srednjim školama za njihove nedjeljne eksorte. Istine se kršćanske prikazuju ovdje jasno i uvjerljivo; zakon zapovijedi Božjih ne ukazuje se kao teško breme kršćanima, nego kao plemenita svijest dužnosti mladića, djevojke, muža i žene. Linhardt živim bojama riše socijalne posljedice onog svijeta, koji ne će da slijedi dekaloga. — Riječju: u propovijedima njegovim oživljava duh sv. Ivana Hrizostoma, Bernarda od Clairvaux-a, Bertolda Regenburškog, Segneri-a, Abrahama a Sancta Clara i drugih.

Osim ove zbirke izdala je Herderova knjižara već prije drugu zbirku Linhardtovih nedjeljnih propovijedi pod naslovom »Feurige Wolke« u dva sveska. Neprocjenljive su vrijednosti jednako njegovih petnaest korizmenih propovijedi »Das Geheimnis des Kelches«. U njima se odigrava muka Spasiteljeva bez pozornice i bez kostima. — Ako se stoga može preporučiti koji moderni propovjednik kao opći priručnik, to Linhardt u svakako ide mjesto među prvima.

Dr. M. I.

Dr. Josip Srebrnić, biskup krčki: Korizmena poslanica, Zagreb 1931., str. 24. — Ove se godine slavi 1500-godišnji jubilej efeškog sabora. Na njemu je protiv Nestorijeva krivovjerja svečano proglašeno, da je bl. Djevica doista Bogorodica. Odazivajući se želji sv. Oca Pija XI., da se taj spomen po katoličkom svijetu naročito proslavi, posvetio je dr. Josip Srebrnić svoju ovogodišnju korizmu poslanicu Bogorodičinom štovanju. Zanosnim riječima crta dostojanstvo Djevice i Bogorodice, kao Majke Sina Božjega, Majke naše i kao moćne braniteljice katoličke Crkve i sv. Oca Pape. Tu je u našoj javnosti možda po prvi put istaknuto, kako je lateranski ugovor, kojim Papa dobiva prema Italiji slobodu, potpisan 11. veljače, na blagdan Prikazanja Bezgriješno Začete u Lurdu. Htjelo se time javno dokumentirati, kako sv. Stolica to pripisuje zagovoru Bogorodičinom, kojoj se u tu svrhu utječu svi katolici onim molitvama iza svake tihe sv. mise. U poslanici se zapaža biskup-povjesničar, ne samo u onom odlomku, gdje opisuje efeški sabor, nego i na drugim mjestima. No vidi se i biskup, koji s pažnjom prati sve u svojoj biskupiji. Tako se naročito ističe onaj odlomak, u kojem nabraja, koliko imađe crkvi i žrtvenika posvećenih Gospi u njegovoj biskupiji. Pod kraj se dr. Srebrnić opširnije osvrnuo na neke suvremene pojave u našem životu. Na težnju, da se osniva neka »nacionalna crkva«, odnosno na prigovor, da katolička Crkva nije nacionalna, na organizovano širenje Tyršove ideologije i uzgoja, osnovanog na njegovu načinu. Biskup dr. Srebrnić je u velike zadužio katoličku javnost ovom svojom jasnom direktivom. Mislim, da bi trebalo ovim putem nastaviti, te s katoličkog gledišta još opširnije, nego je to mogao ovdje učiniti biskup dr. Srebrnić, provesti analizu ovog sistema.

Dr. D. Kniewald.